

εἶχεν ἐξέλθει καὶ με ἀφήσει εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς. Ἐκαθήμην σκεπτόμενος ἐν τῇ θήκῃ μου, ὅτε αἰφνης μέγας πίθηκος εἰσπῆδησε διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου εἰς τὸ δωμάτιον τῆς τροφῆς μου. Ὁ γεννάδας περιέβλεψε τὴν οἰκίαν μου πανταχόθεν καὶ περὶ πάντων ἐμύρφασε πάντοιοιδῶς. Τρέμων ἀπεχώρησα πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμήν προσέβαλεν ἡδὴ τὸν δῦμορφον πόδα αὐτοῦ διὰ τῆς θύρας, μὲ ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ κρασπέδου, μὲ ἔσυρεν εἰς τοὺς βραχίονάς του καὶ με ἐθώπευσεν, ὥς συνήθως οἱ πίθηκοι θωπεύουσι τὰ νεογνά των. Ἀπροσδοκῆτως ἔφθασε τὸ Μητράριον εἰς τὸν οὐδὸν τοῦ δωματίου αὐτῆς. Ἀμα ἰδοῦσα τὰ συμβαίνοντα ἔρρηξεν ἐν φόβῳ κρυγὴν ἰσχυράν. Τότε ἐπήδησεν ὁ πίθηκος μετ' ἐμοῦ διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου, δι' οὗ εἶχεν εἰσέλθει, καὶ ἀνερχίθη εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς στέγης ἐκεῖ πλησίον εὐρισκομένης οἰκοδομῆς. Εὐρισκόμεν ἐν δεινῇ θέσιν. Ὁ πίθηκος ἤθελεν ἐπιμόνως τὸ βρωμερὸν περιεχόμενον τοῦ ἐν τῇ γνάθῳ θυλακίου αὐτοῦ νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τὸ στόμα μου καὶ νὰ με σιτήσῃ. Ἄν ἐζήτουν διὰ βίας νὰ ἐμπαρτίσω τοῦτο, τότε ἔπρεπε νὰ φοβηθῶ μήπως, ὀργισθεὶς, μὲ ῥίψῃ ἀπὸ τὴν στέγην. Ἀλλως, ἐκίνει τὸν γέλωτα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ συνηγμένου πλήθους τὸ ἄλογον ζῶον, καὶ ἐγέλωσεν ἐπὶ τῷ ἄσυνήθει τούτῳ συμβάντι, ἐν ᾧ ἄλλοι ἐζήτουν νὰ διώξωσι τὸν πίθηκον διὰ λιθοβολήσεων ἀπὸ τῆς στέγης καὶ ἠδύναντο διὰ τούτου εὐκόλως νὰ συντριψῶσι τὸ κρανίον μου. Καλὸς τις νέος, εὐρισκόμενος εἰς φιλικὰς μετὰ τοῦ πίθηκου σχέσεις, ἐστήριξε τέλος κλίμακα, προσήγоруσε τὸ μακρότερον ζῶον διὰ γλυκῶν κολλακτικῶν ὀνομάτων καὶ οὕτω με ἀπῆλαξεν ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Ὁ καλὸς νέος μὲ ἔβαλεν εἰς τὸ θυλάκιον αὐτοῦ, κατέβη ἀπὸ τῆς κλίμακος, καὶ με ἐναπέθηκεν εἰς τὴν ποδιὰν τῆς τροφῆς, ἥτις ἵστατο κάτω καὶ ἤτις ἐθεώρησεν αὐτὴν εὐδαίμονεστίαν, ὅτε εἶδεν ὅτι ἤμην ἀδολοχῆς.

Μίαν φορὰν ἡ βασιλισσά με ἠρώτησεν ἂν γνωρίζω νὰ μεταχειρίζωμαι ἰστίαι καὶ κώπας. Ὅτε ἀπήντησα καταφατικῶς, διέταξε νὰ προσκαλέσωσι ζυλουργόν, ὅστις κατεσκεύασε δι' ἐμὲ λέμβον μετ' ἰστιῶν καὶ λοιπῶν ἐξαρτημάτων. Ἐτερος διετάρχη νὰ κατασκευάσῃ σκάφος μήκους 120 μέτρων, 30 μέτρων πλάτους καὶ 10 μέτρων βάρους. Τοῦτο τὸ σκάφος, πισσώθεν κκλῶς, ἐτοποθετήθη εἰς τὴν γωνίαν αἰθούσης καὶ ἐπληρώθη ὕδατος. Ἐκεῖ τότε συνήθιζον πρὸς ἰδίαν διασκέδασιν καὶ διὰ τὴν τῆς βασιλείσης καὶ τῶν δύο Αὐτῆς τέκνων νὰ κωπηλατῶ. Ἐνίοτε ἀνέπτυσσον τὰ ἰστίαι, ὅτε τὰ παιδία ἐφύσων ἡ πικρὴν ἀέρα καὶ προὔξενον διὰ τούτου πολλὰς δι' ἐμὲ καταιγίδας, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἀναπτύξω ὅλην τὴν δεξιότητά τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἰστιῶν, ἵνα μὴ ἐξοκεῖλω εἰς τὴν ζυλὴν ὅχθην ἢ καταποντισθῶ.

Ὁφείλω νὰ ἀφηγηθῶ ἕνα ἄλλον θρίαμβον τῆς ἰκνότητός μου. Ὁ βασιλεὺς ἠγάπα πολὺ τὴν μουσικὴν καὶ ἐδίδε συχνὰς συνυλίας ἐν τῇ Αὐλῇ. Ὅτε ποτὲ εἰ-

πον, ὅτι κατὰ τὴν νεότητά μου εἶχόν ἀποκτήσει γινῶσιν τινα τοῦ κλειδοκυμβαλου, διέταξε νὰ με φέρωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συναυλίας διὰ νὰ δισκεδάζω αὐτὸν διὰ μελωδιῶν τῆς πατρίδος μου παίζων ἐπὶ τοῦ ὀργάνου τούτου. Τοῦτο ἦτο δι' ἐμὲ, μάλιστα κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην, λίαν δύσκολον, διότι τὸ κλειδοκύμβαλον, ἐφ' οὗ ὤφειλον νὰ παίζω, ἦτο 30 μέτρων μήκους, καὶ ἐκάστη κλεῖς (Taste) τριτημύριον μέτρον πλάτους, ὥστε ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νὰ πιάνω μίαν ἡμίσειαν διὰ πασῶν, καὶ ἂν εἶχον ἀκόμη ἀναπεπταμένους τοὺς βραχίονας. Διὰ τοῦτο ἐπενόησα ἄλλο εἶδος πικγίνου, εἰς ὃ ἐσκόπευον νὰ ἀσκηθῶ δεόντως. Διὰ μεγάλων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πηδημάτων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ πρὸς ἐκπληξιν τοῦ Μητράριου καὶ τῶν παλαιῶν κλειδοκυμβαλιστῶν ἐπάτουν διὰ τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν κλειδῶν, αἵτινες ἀντήχουν ἰσχυρῶς. Ἀμα ἀποκτῆσας τὴν εἰς τοῦτο δεξιότητα, παρέστησα πρὸ τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ νῦχαριστήθησαν λίαν ἐκ τῶν ἀγγλικῶν χορῶν, δι' οὗς ἔκτοτε πολλὰς ἐτύγχανον συγκαταβάσεις.

Τούτων συμβαινόντων, παρήλθον μέχρι τοῦδε δύο ὅλα ἔτη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εὐρισκόμεν ἐν τοῖς Βροδιδγινάκ. Ὅσον κατ' ἐπιφανείαν εἶχον καλῶς τὰ κατ' ἐμὲ, καὶ ὅσον ὠφέλιμον ἠδύναντο νὰ ἦναι κατὰ τὰς περιστάσεις τὸ ἐντὸς κλωβῷ ζῆν, ἐν τούτοις ἀπεστράφην τέλος τοῦτο, καὶ κατελήφθην ὑπ' ἀνίας νὰ ζῶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὑφ' ὧν κατὰ πάσαν στιγμήν ὡς βάρσχος ἢ κυνάριον ἠδυνάμην νὰ κατασυντριβῶ. Ὑπῆρχεν ὅμως ἐν ἐμοὶ πεποιθήσις ὅτι θὰ ἀπέλαυνον πάλιν τὴν ἐλευθερίαν μου. Κι' ἰδοὺ! ἡ ποθητὴ αὐτὴ στιγμή ἔφθασε ταχύτερον ἢ ὅσον προσεδόκων αὐτὴν.

Ἡμέραν τινα λοιπὸν ἀπεφάσισεν ἡ βασιλισσά νὰ μεταβῇ κατὰ τὸ θέρος εἰς πικραλίαν ἔπαυλιν. Τὸ Μητράριον καὶ ἐγὼ ὠφείλομεν νὰ συνοδεύσωμεν αὐτήν. Ἀλλὰ τὸ ταξιδεῖον ἦτο λίαν ὀχληρὸν καὶ δι' ἀμφοτέρους, ὥστε ἐφθάσαμεν εἰς τὸν τόπον ἀσθενεῖς. Τὸ Μητράριον ὤφειλε νὰ οἰκουρῇ εἰς ἐμὲ δὲ ἐδόθη ἱατρικὴ διαταγὴ νὰ ἀναπνέω δροσερὰν θαλασσίαν αὐραν, δι' ὃ ἡ βασιλισσά διέταξε θεράποντά τινα νὰ με μεταφέρῃ ἐν τῇ θήκῃ εἰς τὴν ὀχθὴν τῆς θαλάσσης. Ὁ πῆξ ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν. Ἐναπέθηκε τὴν θήκην ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ σκοπέλου παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης, ἔπειτα δὲ με ἀφῆκε μόνον καὶ μετέβη εἰς τὴν παραλίαν, ἵνα ζητῇ ὡὰ λάρων.

Ἐν ᾧ μετὰ θλιβεροῦ βλέμματος ἔβλεπον τὴν θαλασσίαν ἔκτασιν καὶ μετὰ ζωηρὰς ἐπιθυμίας ἐσκεπτόμην περὶ τῆς ἀπομακρυσμένης πατρίδος μου, αἰφνης ἐσείσθη ἡ θήκη μου. Ἠρχισε νὰ κινῆται καὶ νὰ ὑψῶται, καὶ ἀμέσως ἐπέτασε μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος διὰ τοῦ αἰθέρος ἔντρομος ἀνεπήδησα καὶ ἔκυψα κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος διὰ νὰ ἐρευνήσω τὴν αἰτίαν τοῦ ἐκτάκτου τούτου φαινομένου. Τότε εἶδον ὅτι πελωρίου μεγέθους αἰετός, τὴν θήκην ἀπὸ τῆς ἀλύσεως διὰ τοῦ ῥάμφους ἀρπάσας, μετέφερεν αὐτὴν δι' ἰσχυρὰς

πτήσεις ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Ἄνευ ἀμφιβολίας, εἶχεν ἀνακαλύψει διὰ τῆς ὀξείας ὀσφρήσεως αὐτοῦ ὅτι ζῶν πλάσμα εὐρίσκεται ἐν τῷ κλωβῷ, καὶ ἠθέλησεν ὁ ληστής μετὰ τῆς λείας αὐτοῦ νὰ πετάσῃ πρὸς οὐρανὸν μεμονωμένον βράχον ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐκεῖ νὰ με καταβροχθίσῃ. Πλήρης ἀγωνίας ἔβλεπον ὀπίσω πρὸς τὴν ξηράν, μὴ ἔρχεται βοήθειά τις; τότε εἶδον καὶ τὸ Μητράριον, ἱστάμενον παρὰ τὴν παραλίαν καὶ μετὰ πικρῶν δακρύων τείνον τὰς χεῖρας πρὸς τὸ ἱπτάμενον κλωδίον. Ἀπέστειλα αὐτῇ διὰ τοῦ κινδηλίου τοὺς ἀποχαιρετισμούς μου καὶ πικρεδιδόμην ἀφόδως εἰς τὴν ἀναμένουσάν με τύχην.

Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπέτων κατὰ τὸν θαυμαστὸν τοῦτον τρόπον διὰ τοῦ αἰέρος, ὅτε ἡ θήκη αἰφνιδίως διὰ τοῦ ὑψηλοῦ αἰθέρος κατέπιπτε μετ' ὀρυγῆς εἰς τὴν γῆν. Προφανῶς ὁ αἰετὸς δὲν ἠδύναντο ἐνεκεν τοῦ βάρους νὰ φέρῃ τὴν θήκην, ὥστε ἠνγκάζετο νὰ ἀφήσῃ αὐτὴν νὰ πέσῃ. Ἡ σφοδρὰ ὁμῶς πτώσις με ἔσεισε μέχρις ὅστων, ὥστε ἔπεσον εἰς βαρεῖαν ἀναισθησίαν. Πόσον χρόνον εὐρισκόμεν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω. Ὅτε ἐπανέλαβον τὰς αἰσθήσεις καὶ ἠνέφωκα τοὺς ὀφθαλμούς, εἶδον ἐμαυτὸν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες οὐδύλως ἦσαν μεγαλειτέροι μοι καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ἐκ τῆς ἐνδυμασίας αὐτῶν ἀνεγνώρισα ὅτι ἦσαν ναῦται καὶ εὐθὺς ἐγένετό μοι κατάδηλον ὅτι εὐρισκόμεν ἐπὶ ἀγγλικοῦ πλοίου. Ἡ χαρὰ ἐπὶ τούτοις μὲ κατέστησεν ὅλως εὐθυμὸν, ὥστε ἤρχισα καὶ ἐγὼ νὰ ὀμιλῶ ἀγγλιστί. Ἐκπληκτοὶ ἐπὶ τούτῳ μὲ περιστοιχίσαν οἱ ναῦται. Δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσι, πῶς, συμπατριώτης αὐτῶν, κατὰ τοιοῦτον παράδοξον τρόπον περιεφέρεται ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ μοι διηγήθησαν πῶς με ἤλυσαν. Ὅτε ἤρχισα νὰ κοινοποιῶ αὐτοῖς τὰς πρὸ ὀλίγου συμβάσας μοι περιπετείας, ἐσειὸν τινες ἐκ δυσπιστίας τὴν κεφαλάν, ἐν ᾧ ἄλλοι με ἐξέλαβον ὡς παράφρονα. Ὅτε ὅμως ἔδειξα αὐτοῖς παντοειδῆ πράγματα, ἅπερ εἶχον συλλέξει ἐν τῇ χώρᾳ των Γιγάντων καὶ εἶχον φυλάξει ἐν τῇ θήκῃ μου, τότε ὁ πλοίαρχος ἔδωκε πίστιν εἰς τοὺς λόγους μου, μοι παρεχώρησε δωρεὰν νὰ πλεύσω εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ἐφθασα πάλιν εὐτυχῶς μετὰ διαιτῆ ἀπουσίαν εἰς τὴν πατρίδα μου.

[Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.]

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

ΑΡΧΕΤΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ

ΤΟΥ

ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

κατά μετάφρασιν

ΤΟΥ Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Ἀννένου